

ഗാന്ധിയൻ ആശയങ്ങളിലൂടെ...

1981 മുതൽ ഗാന്ധിയൻ സൂഷ്മീകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുപുറമെ സാമൂഹിക, സാംസ്കാരിക, വിദ്യാഭ്യാസ രംഗങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധേയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ഗാന്ധി സെന്റർ ഗാന്ധിജിയുടെ 150-ാം ജന്മവാർഷികമായ ഈ വർഷത്തിൽ തൊഴിൽരഹിതരായ വനിതകൾക്കായി 150 സൗജന്യ തൊഴിൽ പരിശീന ക്ലാസ്സുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. അതിനനുസരിച്ച് ബ്ലോക്ക് പഞ്ചായത്തും ഗാന്ധി സെന്ററും ചേർന്ന് സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ആദ്യ പരിശീലന ക്ലാസ്സിൽ 200 വനിതകൾക്ക് തൊഴിൽ പരിശീലനം നൽകുന്നു. സംസ്ഥാനത്താകെ 150 കേന്ദ്രങ്ങളിലായി 30000 വനിതകളെ തൊഴിൽപ്രാവീണ്യമുള്ളവരാക്കാനാണ് പദ്ധതി എന്നറിയാൻ കഴിഞ്ഞു.

നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ വീഥികളിൽ അനേകം മഹാരഥന്മാരെ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ സമൂഹത്തേയും ചിന്തകളേയും വല്ലാതെ സ്വാധീനിച്ചവർ വിരളമാണ്. ബൃഹദ്രാഘ്യാകോപനിഷത്തിലാണ് "അസതോമാ സദ്ഗമയ, തമസോമാ ജ്യോതിർഗമയ, മൃത്യോർമാ അമൃതംഗമയ" അസത്യത്തിൽ നിന്ന് സത്യത്തിലേക്കും ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്കും മൂതിയിൽ നിന്ന് അമരത്വത്തിലേക്കും ഞങ്ങളെ നയിക്കേണമേ എന്ന വാചകമുള്ളത്. ഇക്കഴിഞ്ഞ ഗാന്ധിജയന്തിക്ക് (150-ാം ജന്മവാർഷികം) ഒരു പ്രത്യേകതയുടേ, ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ അന്താരാഷ്ട്ര അഹിംസാ ദിനമായി പ്രഖ്യാപിച്ചത് മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ജന്മദിനമായ ഒക്ടോബർ 2 ആണ്.

ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു ജനതയെയാകെ ഇത്തരത്തിൽ നയിച്ച പേരുകൾ ഓർമ്മവരുമ്പോൾ ആദ്യം വരുന്നത് രാജാജി പേരുകളാണ്. അത് ഗൗതമ ബുദ്ധന്റെയും ഗാന്ധിജിയുടേതുമാണ്. ഗാന്ധിജി മരണമടഞ്ഞപ്പോൾ ഓരോ ഇന്ത്യൻ പൗരനും തന്റെ പിതാവിനെ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് പറഞ്ഞത് ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തെ കുറിച്ച് ആഴത്തിൽ പഠിച്ച് പുസ്തക രചന നടത്തിയ വിഖ്യാത അമേരിക്കൻ പത്രപ്രവർത്തകൻ എഡ്ഗാർസ്നോ ആയിരുന്നു. എഡ്ഗാർസ്നോയുടെ ഈ അഭിപ്രായ പ്രകടനം

എത്രമാത്രം ശരിയാണെന്ന് ചരിത്രം തെളിയിച്ചു. ഗാന്ധീരക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ 7 പതിറ്റാളുകൾ പിന്നിടുമ്പോൾ സംഭവത്തിന്റെ ഞെട്ടലിൽ നിന്ന് നാം ഇന്നും മുക്തി നേടിയിട്ടില്ല. ഗാന്ധിജിയുടെ മരണവിവരം രാഷ്ട്രത്തോടായി പ്രഖ്യാപിച്ച പ്രധാനമന്ത്രി ജവഹർലാൽ നെഹ്രുവിന്റെ ഇടറിയ വാക്കുകൾ ഇങ്ങനെയാണിരുന്നത്. "നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രകാശം അണഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു". ഇന്ന്, ഗാന്ധിജി തെളിച്ചുവെച്ച നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രകാശം അണഞ്ഞുപോകുമോ എന്ന ആശങ്കയുടെ കാർമ്മേഘങ്ങൾ ആണ് ചുറ്റിലുമുള്ളത്. തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന ദിവസങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിൽ ടാഗോറിന്റെ കവിതാ ശകലങ്ങളിലാണ് ഗാന്ധിജി നിരന്തരം ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നത്. "നിങ്ങൾ പറയുന്നത് ആരും ചെവിക്കൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ തനിയെ നടക്കുക" എന്ന വരികൾ അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം തനിയെ നടന്നു. വേദി വന്നാൽ തനിയെ നടന്ന് എന്തും ഏറ്റുവാങ്ങാനുള്ള ദുഃഖത ഓരോ പൊതുപ്രവർത്തകനും രാഷ്ട്രത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഓരോ രാജ്യസ്നേഹിയും സ്വയം സജ്ജമാകേണ്ട ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് നമ്മൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകളോടും ദർശനങ്ങളോടും വിധേയമാകുന്നവർ പോലും ഒരു കാര്യം സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. ഒരു ജനതയെ ഒന്നിച്ചു നിർത്തിയ ശക്തിയാണിത് ഗാന്ധിജി. അതുകൊണ്ട് ടാഗോർ അദ്ദേഹത്തെ 'മഹാത്മാ' എന്ന് വിളിച്ചത്. സത്യത്തെ ഗ്രഹിക്കാനുള്ള യാത്രയാണ് അദ്ദേഹം നടത്തിയത്. അഹിംസയെ ലോകമാകമാനം ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഒരു ദർശനമാക്കാൻ ഇത്രയധികം പ്രയത്നിച്ച മറ്റൊരു മഹാത്മാവിനെ കാണാനാവില്ല.

ഗാന്ധിജിയുടെ സ്മരണകളും ദർശനവും ഇന്ന് ഓർമ്മിക്കുന്നത് കേവലമായ ഒരു കാല്പനിക മനോഭാവത്തോടുകൂടിയാകരുത്. കാലം നമ്മിൽ ഏല്പിച്ച കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള ഇന്ധനമായിരിക്കണം അത്. ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സന്ദേശം മതത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. മതവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും, മതവും രാഷ്ട്രവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും അദ്ദേഹം നിരന്തരം ആലോചിച്ചു. തന്റെ നിലപാടുകളെ പലവട്ടം പുതുക്കിപ്പണിതു. 1943 ജൂലായ് 15-ന് ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിലെ അഭ്യന്തര വകുപ്പ് അഡീഷണൽ സെക്രട്ടറിക്ക് എഴുതിയ കത്തിൽ മതവും രാഷ്ട്രീയവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ കുറിച്ച് ഗാന്ധിജി ഇങ്ങനെ എഴുതി. മതം തീർത്തും വ്യക്തിപരമായ കാര്യമാണ്. അതിന് രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനവും ഉണ്ടാകരുത്. വിദേശാധിപത്യം എന്ന അന്ധഭാവവികൃതി മൂലമാണ് മതാടിസ്ഥാനത്തിൽ വിഭജിക്കപ്പെടുന്ന

അന്ധരായ്ക്കു നല്ലൊരു സഹായം നൽകുന്നതിനായി. മതം എന്നത് കൊണ്ട് താൻ അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഔദ്യോഗികമതത്തെ അല്ലെന്നും മറിച്ച് ധാർമ്മികവും നൈതികവുമായ മൂല്യങ്ങളെയാണെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. മതമെന്നത് പ്രപഞ്ചത്തെ നയിക്കുന്ന ധാർമ്മിക ക്രമമാണെന്നും അത് ഹിന്ദുമതം, ഇസ്ലാം, ക്രിസ്തുമതം തുടങ്ങിയവയൊക്കെ മറികടന്നു പോവുന്നതും അവയിലെ മൂല്യങ്ങളെ സംയോജിപ്പിക്കുന്നതുമാണെന്നും ഗാന്ധിജി വ്യക്തമാക്കി. 1939 നവംബർ 11-ന് 'ഹരിജനി'-ൽ എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ മതം ദേശീയതയുടെ അടിസ്ഥാനമല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമായി പറഞ്ഞു. തന്റെ രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകൾ നൈതികതയിൽ അഥവാ മതത്തിൽ നിന്നാണെന്ന് ഗാന്ധിജി പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈ നൈതികതയെ ഏതെങ്കിലും ഒരു മതവുമായി കൂട്ടിയിണക്കേ തില്ലെന്നും അദ്ദേഹം നിലപാട് സ്വീകരിച്ചു. അടിസ്ഥാനപരമായ നൈതികത എല്ലാ മതങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെയുള്ളതാണ്. അതിനെ ധാർമ്മിക മൂല്യമായി ക്കുവാൻ അത് നിലനിൽക്കുന്ന ഔദ്യോഗിക മതങ്ങൾക്കപ്പുറം പോകുന്ന ഒന്നാണെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

നാൽപ്പതുകളോടെ തന്റെ വീക്ഷണം ഗാന്ധിജി വീണ്ടും പുതുക്കിപ്പണിതു. ഇന്ത്യ അഭിമുഖീകരിച്ച വിഭജന ഭീഷണിയും മത രാഷ്ട്രവാദവും വർഗ്ഗീയതയുടെ പടർന്നു പിടിക്കലുമാണ് മതവും രാഷ്ട്രീയവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുനരാലോചനകളിലേക്ക് ഗാന്ധിജിയെ നയിച്ചത്. 1947 ഓഗസ്റ്റ് 22-ന് കൽക്കട്ടയിൽ ചേർന്ന പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ മതം വ്യക്തിപരമായ കാര്യം മാത്രമാണെന്നും ഇത് നിലനിർത്താനായാൽ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിൽ എല്ലാം ശുഭകരമാകുമെന്നും ഗാന്ധിജി പ്രസ്താവിച്ചു. ഭരണാധികാരികളും ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഒരു മതനിരപേക്ഷ രാഷ്ട്രത്തിനായി ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചാൽ ലോകത്തിന്റെ തന്നെ പ്രകാശമാകാൻ പോന്ന ഒരു രാഷ്ട്രം പണിതുയർത്താൻ നമുക്ക് കഴിയുമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിലെ എല്ലാവർക്കും ഒരു മതമാണെങ്കിൽ പോലും ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന് മതം ആവശ്യമില്ലെന്ന് ഗാന്ധിജി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. താനൊരു സർവ്വാധിപതിയായിരുന്നെങ്കിൽ മതത്തേയും ഭരണകൂടത്തേയും വേർപെടുത്തുമെന്നും അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. മതം സ്വകാര്യ കാര്യമാണ്. ഭരണകൂടത്തിന് അതിൽ യാതൊന്നും ചെയ്യാനില്ല. ഭരണകൂടം സംശയരഹിതമായും മതനിരപേക്ഷവുമായിരിക്കണം. ഈ നിലപാട് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ കാലത്തെ വിഴുങ്ങുന്ന മാരക വിപത്തുകളെ തിരിച്ചറിയാനും പ്രതിരോധിക്കാനുമാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്. ഹിന്ദിയെ അദ്ദേഹം ത്യജിച്ചും മതത്തെ ആവിഷ്കാരമാക്കി പുരോഗതിക്ക് അതിരുകളുണ്ട് എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചും

വിഭവങ്ങൾ പരിമിതമായ ഭൂമിയിൽ അപരിമിതമായ വളർച്ച സാധ്യമല്ലെന്നും ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. 'ഇന്ത്യ ഓഫ് മൈ ഡ്രീംസ്' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പൂർണ്ണസ്വരാജിനെ കുറിച്ച് ഗാന്ധിജി വിവരിക്കുന്നു . രാജകുമാരനും കർഷകനും ഒരേപോലെ അനുഭവപ്പെടുന്നതാകണം പൂർണ്ണ സ്വരാജ്. വൻകിട ഭൂവുടമയ്ക്കും ഭൂരഹിത കർഷകനും അത് അനുഭവ വേദ്യമാകണം. എന്നു തുടങ്ങുന്ന നിലപാട് പ്രഖ്യാപനത്തോടെ പങ്കാളിത്ത വികസനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പാഠങ്ങൾ അദ്ദേഹം മുന്നോട്ട് വച്ചു. ജനാധിപത്യത്തെക്കുറിച്ച് ഉന്നതമായ ഒരു സങ്കല്പമായിരുന്നു ഗാന്ധിജിയുടേത്.

അധികാര വികേന്ദ്രീകരണം അനിവാര്യമാണെന്ന് ഗാന്ധിജി കരുതി. ശക്തർക്കുള്ള അതേ അവസരങ്ങൾ ദുർബലർക്കും ലഭ്യമാകുന്നതാണ് ജനാധിപത്യമെന്ന് അദ്ദേഹം വിവക്ഷിച്ചു. സ്ത്രീ-പുരുഷ സമത്വം അദ്ദേഹത്തിന് കേവലം ഒരു ആദർശം ആയിരുന്നില്ല. ഒരു ബോധ്യം ആയിരുന്നു. സേവനങ്ങളുടെ അവതാരമാണ് സ്ത്രീ. അവരെ നിസ്സഹായതയുടേയും പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും രൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം വിഭാവനം ചെയ്ത നയീതാൽ (നവീന വിദ്യാഭ്യാസം) കൂടുതൽ പ്രസക്തമാകുന്നു. ജ്ഞാനം, കർമ്മം, ആനന്ദം എന്നിവയുടെ സംയോജനത്തിലൂടെ പരിപൂർണ്ണനായ മനുഷ്യനെ വാർത്തെടുക്കലാണ് 'നയീതാലീം' എന്ന് അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

ഗാന്ധിജി ദാർശനിക സൗരഭ്യത്തിന് നമുക്ക് മുന്നിൽ വെച്ച മാർഗ്ഗം ഇരുൾമുടിക്കൂടാ. ഗാന്ധി പാതകളിൽ ഇരുട്ട് നിറയ്ക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആരുടെ ഭാഗത്ത് നിന്നായാലും പ്രതിരോധത്തിന്റെ തീജ്വാലകൾ കൊ അവിടം പ്രകാശപൂരിതമാക്കാം. ഇന്ത്യയെന്ന രാഷ്ട്രീയ ആശയത്തിൽ ഇഴുകി ചേരേ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ രീതികൾ, മതനിരപേക്ഷ, വികസനപാത, ജാതി ശ്രേണികളെ തുന്തെറിയുന്ന ധാർമ്മിക നൈതികത, ഹിംസയില്ലാത്ത രാഷ്ട്ര ശരീരം, സമൃദ്ധമായ ഫെഡറലിസം തുടങ്ങി രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ആധാരശിലകളായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഭീഷണി നേരിടുന്നു, ഫെഡറലിസം നോക്കുകുത്തിയാകുന്നു. അധികാരവും സമ്പത്തും ഒരിടത്തേക്ക് കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. നികുതി ഘടന കേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ ലക്ഷണം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. മതനിരപേക്ഷത അസ്ഥാനത്തുള്ള ഒരു പദമായി പരിഗണിക്കുന്നു. ആൾക്കൂട്ട ഹിംസ ദേശസാൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നു. പൗരത്വ രജിസ്റ്ററിന്റെ പേരിൽ 20 ലക്ഷം മനുഷ്യരെ അന്യരാക്കി ചാപ്പകുത്തി കോൺസൺട്രേഷൻ ക്യാമ്പുകളിലേക്ക് അയയ്ക്കാൻ

ആസൂത്രണം നടക്കുന്നു, രാജ്യം മുഴുവൻ പൗരത്വ രജിസ്റ്റർ വ്യാപിക്കുമെന്ന ഭീഷണി ഉയരുന്നു. പാർലമെന്റി ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മര്യാദകൾ മറന്ന് ഭരണഘടന പൊളിച്ചെഴുതാൻ തുറുക്കടലാസുമായി പാർലമെന്റിൽ എത്തുന്ന അവസ്ഥ അവിശ്വസനീയമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ഗാന്ധിജിയുടെ 150-ാം ജന്മദിനത്തിലെ പ്രതിജ്ഞ എന്ന് ഓർമ്മിക്കണം. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ദാർശനിക സൗരഭ്യവും അതിന്റെ മുകളിൽ പരന്നൊഴുകാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പ്രതിലോമ ദുർഗന്ധവും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷത്തിന്റെ കാലത്ത് കേരളം ദുഃഖതയുടെ ദീപസ്തംഭം കൊണ്ട് രാജ്യത്താകെ പ്രകാശം പൊഴിക്കണം. അതിനുള്ള ഊർജ്ജസംഭരണമായി ഈ സമ്മേളനം മാറിത്തീരട്ടെ.

അമേരിക്കയിലെ പ്രശസ്തനായ യുദ്ധവിരുദ്ധ പ്രവർത്തകൻ ഡോ. ജോൺ ഹെയ്ൻസ് ഹോംസ് ഗാന്ധിജിയെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് ഇങ്ങിനെയാണ്.

"വൈയക്തിക സ്വഭാവം ലളിതവും രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ലെനിനെപ്പോലെ സ്ഥിരസത്വനും യഥാർത്ഥവാദിയുമായിരുന്നു. അതേ സമയം റൊമാങ്ങ് റോളിനെപ്പോലെ ഒരു ആദർശവാദിയുമായിരുന്നു. ഞാൻ റൊമോ റോളിനെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ടോൾസ്റ്റോയിയെ സ്മരിച്ചു. ലെനിനെകുറിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ഒപ്പം നെപ്പോളിയനെ ഓർത്തു. എന്നാൽ ഞാൻ ഗാന്ധിജിയെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ഓർത്തു പോയത് യേശുക്രിസ്തുവിനെയാണ്. ക്രിസ്തു ജീവിച്ചു, സംസാരിച്ചു, കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുകയും ദുരിതമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാനം ആഭിജാത്യത്തോടെ ഭൂമിയിൽ അവന്റെ സ്വർഗ്ഗം സൃഷ്ടിക്കാൻ വേദി മരിക്കുകയും ചെയ്തു."

മഹാത്മജിയുടെ ആശയങ്ങളും ചിന്താധാരകളും തിരികെ പിടിക്കുക എന്നതാകണം അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കുന്നതിലൂടെ നാം ചെയ്യേ തീർ. അത് കാലം കാത്തിരുന്ന അനിവാര്യതയാണ്.

ഗാന്ധിയൻ ആശയങ്ങളെ ജനങ്ങളിലേക്കെത്തിക്കുന്നതിൽ ഗാന്ധിസെന്ററുകളുടെ പങ്ക് എടുത്തുപറയേണമെന്നാണ്. ഗാന്ധിസെന്ററും അതിയന്നൂർ ബ്ലോക്ക് പഞ്ചായത്തും ചേർന്ന് ഗാന്ധിജിയുടെ 150-ാം ജന്മവാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് 150 സൗജന്യ തൊഴിൽ പരിശീന ക്ലാസ്സുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ഈ സംരംഭം സന്തോഷപൂർവ്വം ഞാൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

.....